

מסכת תענית

פרק א משנה ז

עָבְרוּ אֵלָיו וְלֹא נִעְנֶה, מִמַּעֲטִין בְּמִשָּׁא וּמִתָּן, בְּבִגְדֵי וּבִנְטִיעָה,
בְּאַרוֹסִין וּבְנִשּׁוּאִין וּבִשְׂאֵלֶת שְׁלוֹם בֵּין אָדָם לַחֲבֵירוֹ, כְּבִגְדֵי אָדָם
הַנְּזוּפִין לְמָקוֹם. הִתְחִידִים חוֹזְרִים וּמִתְעַנִּים עַד שֶׁיֵּצֵא נִסָּן.
יָצָא נִסָּן וְלֹא יָרְדוּ גִשְׁמִים, סִימָן קָלָלָהּ, שְׁנֵאֲמַר (שְׁמוּאֵל א'
יב) הֲלוֹא קָצִיר חֹטִים הַיּוֹם, וְגו':